

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17734

гр. София, 18.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИАНА К. АНГЕЛОВА**

като разгледа докладваното от **ДИАНА К. АНГЕЛОВА** Гражданско дело № 20231110107591 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 122 във връзка с чл.119, ал. 3 ГПК, във връзка с чл. 118, ал. 2 ГПК.

Производството по делото е образувано след като с Определение № 10/10.1.2023 година, постановено по гр.дело № 1172/2022 година по описа на Районен съд – Б.С. е прекратено производството по делото и същото изпратено за разглеждане по подсъдност на Софийски районен съд.

Съдът извърши проверка относно регистрирания постоянен и настоящ адрес относно ищеца и се установява, че ищцата е с постоянен и настоящ адрес в град Б.С..

При установеното, настоящия съдебен състав е мотивиран да не приема за разглеждане изпратеното от Районен съд – Б.С. исково производство и повдигне спор за подсъдност, при следните аргументи:

Местната подсъдност е процесуална предпоставка за надлежното упражняване на правото на иск. При граматическото, систематичното и телеологичното тълкуване на разпоредбите на чл. 105 ГПК – чл. 117 ГПК следва извод, че местната подсъдност е относителна положителна процесуална предпоставка, освен в случаите, когато законодателят не е предвидил изрично, че същата е абсолютна процесуална предпоставка, доколкото това е свързано с възможността на съда да следи служебно до определен процесуален момент за нея.

В правилото на чл. 113 ГПК (Изм. – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018 г., доп., бр. 100 от 2019 г.) е предвидено, че исковете на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния.

В правилото на чл. 119, ал. 3 ГПК (Нова – ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 7.08.2018 г.) е предвидено, че възражение за неподсъдност на делото по чл. 108, ал. 2 ГПК, чл. 113 ГПК и чл. 115, ал. 2 ГПК може да се прави от ответника най-късно в срока за отговор на исковата молба и да се повдига служебно от съда до приключване на първото по делото заседание.

Следва да се изясни, че в случая при граматическото, систематическото, телеологичното и историко-политическото тълкуване на правилото на чл. 113 ГПК, настоящият съдебен състав достига до извод, че за разлика от предходната правна уредба, в случая в изброените в чл. 119, ал. 3 ГПК, местната подсъдност се явява абсолютна процесуална предпоставка, което е свързано със служебното правомощие на съда, дори при

липса на отвод, да взема отношение за наличието ѝ. Нещо повече, в случая правилото на чл. 113 ГПК, превалира правилото на чл. 105 ГПК и чл.108 от ГПК, когато се отнася за потребителски спор, какъвто е настоящият случай, доколкото ищецът е лице, сключило потребителски договор с банката – ответник, като „кредитополучател по договор за потребителски кредит“.

В случая, видно от служебно изготвената справка в НБД „Население“, настоящият адрес на ищеца е в гр.Б.С.. В рамките на твърдяното правоотношение ищецът несъмнено се явява потребител на финансова услуга по смисъла на дефинитивната разпоредба на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, тъй като е физическо лице – страна по договор за кредит, и не действа в рамките на своята професионална или търговска дейност, като в качеството си на потребител предявява претенцията по настоящото дело.

По отношение физическите лица, извън рамките на професионалната им или търговската им дейност, при сключването на договори за кредит, последните ще са потребители по смисъла на ЗЗП и те винаги ще се ползват от по-благоприятната правна регламентация – арг. § 1 ДРЗЗП. Този извод се подкрепя от логиката на самото потребителско законодателство, в което е залегнало схващането, че на потребителите се осигурява един минимален стандарт, под които не би могло да се влоши правното им положение, а само да се надграждат допълнителни права. В този смисъл е и съдебната практика – така Тълкувателно решение № 3 от 23.02.2022 г. на ВКС по т. д. № 3/2019 г., ОСГТК, докладчици съдия Б.П. и съдия Т.В.,

Мотивиран от горното и на основание чл.122 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 7591/2023 година по описа на Софийски районен съд, Трето гражданско отделение, 143 – ти състав.

Повдига спор за подсъдност – между Софийски районен съд и Районен съд – Б.С. и **ИЗПРАЩА** гр.дело № 7591/2023 година по описа на Софийски районен съд, Трето гражданско отделение, 143 – ти състав, ведно с гр.дело № 1172/2022 година по описа на Районен съд – ББ.С. - **на Софийски градски съд за произнасяне по спора за подсъдност.**

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____